

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Полтавський державний аграрний університет

ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

ДО ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

освітньо-професійна програма Ветеринарна медицина
спеціальність 211 Ветеринарна медицина
галузь знань 21 Ветеринарна медицина
ступінь вищої освіти магістр 2021 року набору
(термін навчання 1,5 навчальних років)

Полтава – 2022

УДК 371.214.114:619

Методичні рекомендації до виконання кваліфікаційної роботи здобувачами ступеня вищої освіти магістр освітньо-професійної програми Ветеринарна медицина спеціальності 211 Ветеринарна медицина галузі знань 21 Ветеринарна медицина. – Полтава.: ПДАУ, 2022.

Викладено рекомендації із структурного оформлення, порядку підготовки та захисту кваліфікаційних дипломних робіт. Наведені вказівки та вимоги до проведення експериментальних, аналітичних та статистичних досліджень, а також рекомендації з виконання окремих розділів кваліфікаційної роботи.

УКЛАДАЧІ:

Кулинич Сергій, доктор ветеринарних наук, професор
Киричко Борис, доктор ветеринарних наук, професор
Євстаф'єва Валентина, доктор ветеринарних наук, професор
Кручиненко Олег, доктор ветеринарних наук, доцент
кандидати ветеринарних наук, доценти: Локес-Крупка Терезія, Передера Сергій,
Омельченко Ганна, Кравченко Сергій; кандидат сільськогосподарських наук,
доцент Петренко Максим; методист Шелудько Анастасія

Рецензент: Малюк Микола, доктор ветеринарних наук, професор, завідувач кафедри хірургії і патофізіології імені академіка І. О. Поваженка Національного університету біоресурсів і природокористування України.

Методичні рекомендації до виконання кваліфікаційної роботи здобувачами ступеня вищої освіти магістр освітньо-професійної програми Ветеринарна медицина спеціальності 211 Ветеринарна медицина галузі знань 21 Ветеринарна медицина розглянуто та схвалено на засіданні кафедри хірургії та акушерства від 01 вересня 2022 року, протокол № 1, затверджено Радою з якості вищої освіти спеціальності «Ветеринарна медицина» 01 вересня 2022 року, протокол № 1.

Відповідальний за випуск: Сергій КРАВЧЕНКО

ЗМІСТ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	4
2. КЕРІВНИЦТВО І ОРГАНІЗАЦІЯ ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	5
3. ПРОВЕДЕННЯ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	6
4. ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	6
5. ПОРЯДОК ВИКЛАДАННЯ МАТЕРІАЛІВ РОБОТИ	9
5.1. Завдання на виконання кваліфікаційної роботи	10
5.2. Реферат	10
5.3. Вступ	10
5.4. Огляд літератури	10
5.5. Власні дослідження	11
5.5.1. Матеріал і методи	11
5.5.2. Характеристика місця виконання роботи	12
5.5.3. Результати власних досліджень	12
5.5.4. Розрахунок економічної ефективності ветеринарних заходів	12
5.5.5. Обговорення результатів власних досліджень	23
5.6. Охорона праці та безпека в надзвичайних ситуаціях	23
5.7. Екологічна експертиза	25
5.8. Висновки	26
5.9. Список використаних джерел	26
5.10. Додатки	26
6. ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	27
7. ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	28
8. ДОДАТКИ	
Додаток А	30
Додаток Б	31
Додаток В	32
Додаток В1	33
Додаток Г	34
Додаток Д	35
Додаток Е	36
Додаток Ж	37
Додаток К	38
Додаток Л	41
Додаток М	46

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА це вид атестації здобувачів вищої освіти, що може передбачатись на завершальному етапі здобуття певного рівня вищої освіти для встановлення відповідності набутих здобувачами результатів навчання (компетентностей) вимогам стандартів вищої освіти. Виконуючи кваліфікаційну роботу, здобувач вищої освіти поглиблює знання з фундаментальних та клінічних дисциплін, засвоює методики експериментальних досліджень, оволодіває навичками співставлення результатів своїх досліджень з літературними даними, аналізу, узагальнення і літературного оформлення одержаних результатів з теми дослідження, набуває вміння вести науковий пошук, який розвиває у майбутнього фахівця ветеринарної медицини творчий підхід до роботи.

Теми кваліфікаційних робіт визначаються кафедрою за особистими письмовими заявами здобувачів вищої освіти з врахуванням їх бажання, нахилу і практичного досвіду, умов на місці виконання роботи. Тема кваліфікаційної роботи повинна бути актуальною, базуватися на матеріалах експериментальних та виробничих дослідів.

Тематика кваліфікаційних робіт розглядається на засіданні відповідної кафедри, а потім подається на розгляд вченої ради факультету та затверджується наказом ректора академії.

Базою виконання кваліфікаційних робіт можуть бути сільськогосподарські підприємства різних видів власності, навчальні господарства, державні чи приватні заклади ветеринарної медицини (клініки, лабораторії та ін.), а також лабораторії кафедр і клініки факультетів ветеринарної медицини, де проводяться основні клініко-експериментальні дослідження.

Виконуючи кваліфікаційну роботу, необхідно скласти план роботи, визначити місце, обсяг досліджень і спостережень та розробити схему досліду, написати і оволодіти методикою проведення досліджень, передбачити очікувані результати і календарні терміни виконання розділів теми.

Важливе місце у кваліфікаційній роботі посідає проведення необхідних лабораторних досліджень (гематологічних, біохімічних, бактеріологічних, вірусологічних, патологоанатомічних, копрологічних та ін.). Кваліфікаційну роботу бажано забезпечити якісними і змістовними ілюстраціями (оригінальними фотографіями, схемами, діаграмами тощо).

Про результати виконання кваліфікаційної роботи здобувач вищої освіти періодично звітує перед науковим керівником, виступає з повідомленнями на засіданнях гуртків кафедри та доповідями на наукових конференціях, за наслідками досліджень друкує статті.

До захисту допускаються кваліфікаційні роботи, що оформлені згідно вимог, мають висновок керівника, рецензію, відповідну супровідну документацію а також забезпечені звітом на наявність запозичень з інших документів.

2. КЕРІВНИЦТВО І ОРГАНІЗАЦІЯ ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Керівник кваліфікаційної роботи закріплюється наказом ректора з числа науково-педагогічних працівників факультету ветеринарної медицини, що мають відповідний науковий ступінь та/або вчені звання.

Керівник кваліфікаційної роботи:

- надає здобувачу вищої освіти допомогу у розробці календарного плану роботи на весь період із зазначенням черговості виконання окремих етапів;
- рекомендує необхідну наукову літературу, довідникові і архівні матеріали й інші джерела відповідно до теми роботи;
- надає систематичні консультації;
- перевіряє якість виконання роботи (за етапами і загалом);
- визначає ступінь готовності роботи та інформує про це деканат факультету.

За пропозицією керівника кваліфікаційної роботи в разі необхідності кафедри надається право запрошувати консультантів з окремих розділів кваліфікаційної роботи за рахунок ліміту часу, відведеного на керівництво кваліфікаційної роботи.

Консультанти надають допомогу здобувачу вищої освіти в роботі над відповідним розділом, перевіряють якість його виконання і ставлять у завданні на кваліфікаційну роботу свій підпис.

Керівник забезпечує здобувача вищої освіти до початку виконання кваліфікаційної роботи методичними рекомендаціями до виконання кваліфікаційної роботи.

На завершальному етапі виконання кваліфікаційної роботи матеріали передаються для перевірки на нормоконтроль науково-педагогічним працівникам, що мають відповідне навчальне навантаження. Після цього матеріали кваліфікаційної роботи передаються для перевірки на наявність запозичень з інших джерел, що регламентується відповідним положенням.

Завершену кваліфікаційну роботу, підписану здобувачем вищої освіти і консультантами, подають керівнику. Після перегляду і схвалення кваліфікаційної роботи керівник підписує її і разом зі своїм письмовим висновком у поданні передає її завідувачу кафедри.

У висновку керівника повинна бути характеристика виконаної роботи з усіх розділів, а також відзначені особисті якості здобувача вищої освіти, ступінь його підготовки до самостійної діяльності відповідно до набутої кваліфікації, зроблено висновок про можливість допуску роботи до захисту в ЕК.

Завідувач кафедри на підставі рішення, прийнятого на засіданні кафедри, вирішує питання про допуск роботи до захисту, робить відповідний запис на титульному аркуші.

У випадку, коли здобувач вищої освіти не виконав плану і завдань кваліфікаційної роботи, постійно порушував графік звітування про хід її виконання, за поданням керівника роботи на засіданні кафедри розглядається питання про неможливість допуску такої кваліфікаційної роботи до захисту в ЕК. Протокол засідання кафедри подається в деканат, який виносить прийняте рішення на затвердження у вчену раду факультету.

Кваліфікаційну роботу, допущену кафедрою до захисту, направляють на рецензію до початку роботи ЕК. Склад рецензентів затверджується ректором академії за поданням декана факультету з числа науково-педагогічних працівників, які не працюють на цій кафедрі, або спеціалістів виробництва і наукових установ, що мають відповідну кваліфікацію і стаж роботи за фахом не менше 10 років.

3. ПРОВЕДЕННЯ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Проведення клініко-експериментальних досліджень за темою кваліфікаційної роботи є її обов'язковим елементом, передбачає дотримання правил формування дослідних (однієї чи двох) та контрольної груп тварин (в кожній групі не менше 3). Відмінності за тим чи іншим показником у тварин-аналогів не повинні перевищувати 5 %.

Під час проведення дослідів тварини всіх груп повинні знаходитися в однакових умовах годівлі і утримання. Для тварин дослідних груп створюють додаткові фактори (призначають різні лікувальні чи профілактичні засоби тощо), що можуть вплинути на стан тварин чи перебіг їх захворювання. До того ж враховують всі зміни у тварин експериментальної групи порівняно з контрольною.

Важливим моментом контролю за станом тварин дослідної та контрольної груп є реєстрація даних клінічного дослідження (температури тіла, частоти дихання, пульсу, стану слизових оболонок, лімфовузлів та ін.), яке проводять в одні і ті ж години доби. Зважування тварин рекомендується здійснювати у ранкові години, до годівлі.

Статистичну обробку цифрових даних досліджень проводять обов'язково з визначенням таких показників: M (середньої), m (помилки середньої), p (вірогідність результатів).

4. ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Кваліфікаційну роботу оформляють згідно з вимогами ДСТУ 3008-95 – «Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення».

Мова кваліфікаційної роботи – державна, стиль – науковий, чіткий, без орфографічних і синтаксичних помилок, послідовність – логічна.

Пряме переписування у роботі матеріалів із літературних джерел є неприпустимим без посилання на них.

Обсяг кваліфікаційної роботи повинен складати 3,0 – 3,5 авторських аркушів або 54 – 60 сторінок комп'ютерного тексту. До обсягу кваліфікаційної роботи не включають список використаних джерел та додатки. Допускається відхилення в межах $\pm 10\%$.

Текст кваліфікаційної роботи набирають на комп'ютері через 1,5 міжрядкові інтервали (29 – 30 рядків на сторінці), друкують за допомогою принтера на одному боці аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм); шрифт текстового редактора – Word Times New Roman, розмір 14 пт. Текст слід друкувати таких розмірів берегів: лівий не менше 25 мм, правий – не менше 10 мм, верхній і нижній не менше 20 мм. Шрифт друку повинен бути чітким, щільність тексту однаковою.

Титульна сторінка кваліфікаційної роботи оформляється за єдиним зразком

(додаток А). За титульною сторінкою розміщують «Пояснювальну записку» (додаток Б) та «Завдання на кваліфікаційну роботу здобувача вищої освіти» (додаток В). Наступна сторінка тексту – «ЗМІСТ», далі йде «РЕФЕРАТ», цією сторінкою відкривається нумерація роботи (сторінка 6).

Якщо у кваліфікаційній роботі наводяться маловідомі скорочення, нові символи, позначення, то їх перелік надається перед вступом і вноситься до змісту як «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ І ТЕРМІНІВ». Перелік умовних скорочень надається у вигляді окремого списку, який розміщують перед вступом, після реферату. Перелік слід друкувати у дві колонки, у лівій за абеткою наводять скорочення, у правій – детальне розшифрування.

Текст основної частини кваліфікаційної роботи поділяють на розділи та підрозділи.

Розділи і підрозділи повинні мати заголовки. Заголовки структурних елементів роботи і заголовки розділів слід розташовувати посередині рядка і друкувати великими літерами без крапки в кінці, не підкреслюючи. Заголовки підрозділів слід починати з абзацного відступу і друкувати маленькими літерами, крім першої великої, не підкреслюючи, без крапки в кінці. Заголовки відділяються від тексту зверху і знизу при комп'ютерному наборі двома рядками.

Абзаци в тексті починають відступом, що дорівнює не менше 1,25 см та повинен бути однаковим впродовж усього тексту.

Знаки, літери, символи, позначення, які неможливо ввести із клавіатури, а також математичні і хімічні формули вписуються від руки чорнилом (пастою) чорного кольору.

Помилки, описки і графічні неточності, виявлені у процесі виконання роботи, допускається виправляти підчищенням або з використанням коректора і нанесенням на тому ж місці виправленого тексту (графіки) рукописним способом (чорними чорнилом, пастою, тушшю). Допускається не більше трьох виправлень на одну сторінку.

Пошкодження аркушів, помарки і сліди неповністю видаленого попереднього тексту в роботі не допускаються.

Сторінки слід нумерувати арабськими цифрами, дотримуючись наскрізної нумерації впродовж усього тексту. Номер сторінки проставляють у правому верхньому куті без крапки в кінці, шрифт Times New Roman 12 пт. Титульний лист, пояснювальну записку, обидві сторінки завдання включають до загальної нумерації сторінок роботи, номер сторінки не ставлять.

Цифровий матеріал, отриманий під час досліджень, доцільно розміщувати у компактних, забезпечених тематичними підзаголовками і пронумерованих таблицях (додаток Ж).

Таблицю розташовують безпосередньо після тексту, у якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. На всі таблиці мають бути посилання у тексті.

Таблиці слід нумерувати арабськими цифрами, порядковою нумерацією в межах розділу, за винятком таблиць, що наводяться у додатках. Номер таблиці складається з номера розділу і порядкового номера таблиці, відокремлених

крапкою, наприклад, Таблиця 2.1 – перша таблиця другого розділу.

Таблиці кожного додатка позначають окремою нумерацією арабськими цифрами з додаванням перед цифрою позначення додатка Таблиця А.1. Якщо у роботі одна таблиця, її позначають Таблиця 1.

Таблиця може мати назву, яку друкують малими літерами (крім першої великої) і вміщують над таблицею. Назва таблиці має бути стислою і відображати її зміст.

Якщо рядки або графи таблиці виходять за межі формату сторінки, таблицю поділяють на частини, розміщуючи одну частину під одною, або поруч, або переносячи частину таблиці на наступну сторінку, повторюючи в кожній частині таблиці її головку і боковик.

У разі поділу таблиці на частини допускається її головку або боковик замінити відповідно номерами граф чи рядків, нумеруючи їх арабськими цифрами у першій частині таблиці.

Слово Таблиця __ вказують один раз праворуч над першою частиною таблиці, над іншими частинами друкують (пишуть) Продовження таблиці _ із зазначенням номера таблиці.

Заголовки граф таблиці починають з великої літери, а підзаголовки – з малої, якщо вони складають одне речення із заголовком. Підзаголовки, що мають самостійне значення, друкують (пишуть) з великої літери. В кінці заголовків і підзаголовків таблиць крапки не ставлять. Заголовки і підзаголовки граф вказують в однині.

Горизонтальні та вертикальні лінії, які розмежовують рядки таблиці, а також лінії ліворуч, праворуч і знизу, що обмежують таблицю, можна не проводити, якщо їх відсутність не ускладнює користування таблицею. Головка таблиці повинна бути відокремлена лінією від іншої частини таблиці. Висота рядків таблиці – не менше 8 мм.

Графу Номер за порядком до таблиці не включають. Якщо показники, параметри або інші дані необхідно нумерувати, їх порядкові номери вказують у боковикі таблиці перед найменуванням.

Одиниці величин вказують або у заголовках, або у підзаголовках. Окрему графу для одиниць не виділяють. Якщо всі параметри, розміщені у таблиці, мають тільки одну одиницю, наприклад, міліметри, то її скорочене позначення (мм) розміщують над таблицею. Якщо графи таблиці містять величини переважно однієї одиниці, але є й показники, виражені в інших одиницях, над таблицею розміщують напис про переважну одиницю, а відомості про інші одиниці дають у заголовках відповідних граф.

Цифри у графах розміщують так, щоб класи чисел у всіх графах були суто один під одним. Числові значення величин в одній графі повинні мати, як правило, однакову кількість знаків після коми. За відсутності окремих даних у таблиці слід ставити тире.

Кваліфікаційну роботу доцільно ілюструвати оригінальними рисунками, що можуть включати макро- і мікрофотографії, графіки, діаграми і схеми.

Ілюстрації можуть мати назву, яку розміщують під ілюстрацією, і порядкові номери. У підписах до мікрофотографій з гістопрепаратів потрібно вказувати

метод фарбування і величину збільшення. Кількість ілюстрацій повинна бути достатньою для пояснення тексту. Ілюстрації (креслення, рисунки, графіки, схеми, діаграми, фотознімки) необхідно розмішувати безпосередньо після тексту, де вони згадуються вперше, або на наступній сторінці. На всі ілюстрації мають бути посилання у тексті.

Ілюстрації, за винятком ілюстрацій додатків, слід нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією. Якщо рисунок один, його позначають Рисунок 1. Допускається нумерувати ілюстрації в межах розділу. У цьому випадку номер ілюстрації складається з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, відокремлених крапкою, наприклад: Рисунок 1.1.

Посилаючись на ілюстрації, слід писати "... відповідно до рисунка 2" в разі наскрізної нумерації і "... відповідно до рисунка 1.2", за нумерації у межах розділу.

Ілюстрації, за необхідності, можуть мати найменування і пояснювальні дані (підрисунковий текст). Слово Рисунок і найменування розміщують після пояснювальних даних і друкують (записують) таким чином:

Рисунок 1.1 – Тварина дослідної групи.

Якщо ілюстрації створені не автором кваліфікаційної роботи, необхідно при поданні їх дотримуватись вимог чинного законодавства про авторські права.

Список використаних літературних джерел має містити 50 – 70 літературних джерел, 60 – 70 % з них опублікованих за останні 10 років.

5. ПОРЯДОК ВИКЛАДАННЯ МАТЕРІАЛІВ РОБОТИ

ТИТУЛЬНИЙ АРКУШ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ

ЗМІСТ

РЕФЕРАТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ І
ТЕРМІНІВ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

1.1.

1.2.

1.3.

1.4. Висновок з огляду літератури

РОЗДІЛ 2. ВЛАСНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

2.1. Матеріал і методи дослідження

2.2. Характеристика місця виконання роботи

2.3. Результати власних досліджень

2.4. Розрахунок економічної ефективності ветеринарних заходів

2.5. Обговорення результатів власних досліджень

РОЗДІЛ 3. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКА В НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ

РОЗДІЛ 4. ЕКОЛОГІЧНА ЕКСПЕРТИЗА

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

5.1. Завдання на виконання кваліфікаційної роботи

Відповідно до теми кваліфікаційної роботи керівник складає і видає здобувачу вищої освіти завдання на виконання кваліфікаційної роботи з урахуванням місця виконання досліджень.

Після закінчення роботи над кваліфікаційною роботою завдання разом з іншими текстовими документами переплітаються і представляються в екзаменаційну комісію.

У завданні вказуються: назва ЗВО і факультету; назва кафедри; освітньо-професійна програма, спеціальність; ступінь вищої освіти; тема кваліфікаційної роботи; керівник роботи; номер наказу ректора про затвердження теми і його дата; строк подання здобувачем вищої освіти роботи у деканат; вихідні дані до роботи; зміст роботи (перелік питань, що розробляються).

Підписують завдання керівник кваліфікаційної роботи, консультанти і здобувач вищої освіти. Затверджує завдання завідувач кафедри, на якій виконується магістерська дипломна робота.

Допускається виконувати завдання з двох боків друкарського аркуша формату А4 (додаток В).

5.2. Реферат

Здобувачі вищої освіти також пишуть реферат кваліфікаційної роботи, який містить загальну характеристику кваліфікаційної роботи (інформацію щодо структури, кількості додатків, ілюстрацій, таблиць, використаних джерел; обсяг кваліфікаційної роботи у сторінках) та стислий виклад основного змісту (за розділами), висновки та список публікацій здобувача, участь у конференціях, семінарах тощо. Обсяг реферату – 1-4 сторінки.

5.3. Вступ

Вступ є окремим розділом кваліфікаційної роботи. У вступі здобувач вищої освіти коротко викладає оцінку сучасного стану проблеми, відзначаючи практично розв'язані задачі, прогалини знань, що існують у даній галузі, актуальність обраної теми для вирішення конкретних завдань, обґрунтовує вибір теми, повідомляє про мету і формулює завдання роботи. Обсяг розділу – 2-3 друкованих сторінки.

5.4. Огляд літератури

Центральне місце у цитованій літературі кваліфікаційної роботи повинні займати наукові праці, офіційні матеріали, рекомендації профільних служб та міністерств, автореферати дисертацій та ін. Дані реферативних журналів мають допоміжне значення. Цінність представляють нові публікації за темою роботи (переважно, за останні 10 років).

Небажано у кваліфікаційній роботі робити посилання на матеріали

підручників і навчальних посібників, оскільки вони у більшості випадків не є оригінальними дослідженнями її авторів.

Літературні дані потрібно викладати коротко, ясно, без перекручення даних і поглядів авторів, повідомляючи лише типові, показові, що має відношення до теми кваліфікаційної роботи. Посилання на автора наводяться в кінці абзацу цифрами в квадратних дужках.

Якщо в тексті вказують прізвище та скорочені ініціали автора роботи, то після них в круглих дужках пишуть рік видання праці, а в кінці посилання в квадратних дужках номер, під яким цю роботу наведено в списку літератури. Далі у стислій формі викладають зміст роботи, як правило, в одному абзаці.

Характеристику роботи іншого автора потрібно починати з нового абзацу.

В огляді літератури повинні описуватися тільки ті першоджерела, які вивчались студентом і мають пряме відношення до теми кваліфікаційної роботи. Не описувати навчальну літературу або посилання інших авторів на використані ними інші роботи.

Огляд літератури пишеться за попередньо складеним планом і повинен бути системним, цільним та послідовним. Аналіз першоджерел, які використовуються, проводять у хронологічному порядку. Не допускати повторень. Критичні зауваження необхідно аргументувати посиланнями на джерела літератури. Огляд літератури закінчують підрозділом «Висновок з огляду літератури», в якому автор у короткій формі викладає стан і рівень вирішення поставленої перед ним проблеми за даними літератури.

Загальний обсяг розділу – 15 сторінок машинописного тексту.

Назви органів, тканин, лікарських засобів, хвороб і патологічних процесів необхідно писати користуючись сучасною міжнародною анатомічною, гістологічною, клінічною, фармацевтичною і патолого-анатомічною номенклатурою, дотримуючись правил українського правопису.

У кваліфікаційній роботі необхідно користуватися загальноприйнятими скороченнями: грам – г, кілограм – кг, центнер – ц, тонна – т, гривня – грн, копійка – коп., міліметр – мм, сантиметр – см, метр – м, рисунок – рис.

Знак, % та інші застосовуються лише після цифр. В інших випадках потрібно їх писати словами.

5.5. Власні дослідження

Цей розділ складає основу кваліфікаційної роботи, тому є найбільш важливим і об'ємним (до 50 % загального обсягу). Він включає ряд самостійних підрозділів, присвячених матеріалу і методикам наукових досліджень, характеристиці господарств, закладів і установ, де проводились дослідження, детальному викладенню одержаних результатів досліджень та їх обговоренню.

5.5.1. Матеріал і методи досліджень

У цьому розділі повинні бути описані конкретні методики та методи дослідження, що використовувались у процесі виконання роботи (з посиланням на автора), схема проведеного дослідження тощо.

Результативність наукових досліджень залежить від вибору методик, ступеня

їх освоєння і точності виконання, тому методи досліджень необхідно підбирати сучасні з урахуванням можливості їх виконання у конкретних умовах.

У цьому розділі також вказуються види тварин, використаних у досліджах, методи застосування лікувальних і профілактичних заходів, контролю їх ефективності (до п'яти сторінок).

5.5.2. Характеристика місця виконання роботи

У підрозділі потрібно стисло викласти загальні відомості про сільськогосподарське підприємство, державні чи приватні заклади ветеринарної медицини (клініки, лабораторії та ін.), тваринницький комплекс, птахофабрику чи інші підприємства, на базі яких виконувалась кваліфікаційна робота; вказати провідні галузі господарства, рівень їх спеціалізації; види тварин, їх поголів'я, порідний склад і продуктивність; методи утримання (пасовищне чи стійлове, кліткове чи напільне – для птиці) та годівлі; благополуччя із заразних хвороб; захворювання, які реєструються найчастіше; основні економічні показники. Обсяг підрозділу до чотирьох сторінок.

5.5.3. Результати власних досліджень

У цьому підрозділі повинно бути проведено систематизацію і детальне викладення результатів проведених експериментальних досліджень та спостережень. Обсяг підрозділу до 25 сторінок.

5.5.4. Розрахунок економічної ефективності ветеринарних заходів

Економіка ветеринарної справи – це наука, яка вивчає закономірності впливу ветеринарного обслуговування і ветеринарних заходів, спрямованих на ефективний розвиток тваринництва, одержання максимальної кількості високоякісної продукції від сільськогосподарських і промислових тварин, включаючи велику рогату худобу, свиней, овець, кіз, коней, а також птицю, хутрових звірів, рибу і бджіл, при найменших витратах праці та коштів на одиницю продукції.

За останні роки розвиток економічної теорії набуває все більших масштабів у різних галузях, проте проблема економічної ефективності ветеринарних заходів у сучасному вимірі потребує невідкладних наукових досліджень і аналітики. У цій галузі економіка має бути одним із головних критеріїв оцінки застосованих засобів боротьби з хворобами тварин, доцільності прийнятих рішень, вибору методів і систем профілактики та ліквідації захворювань (до чотирьох сторінок).

Система економічних показників для аналізу ефективності ветеринарних заходів:

- фактичний економічний збиток, який спричиняють хвороби тварин;
- витрати на проведення ветеринарних заходів;
- економічний збиток попереджений внаслідок проведення ветеринарних заходів;

- вартість додаткової продукції та сировини тваринного походження, одержаної при застосуванні ветеринарних препаратів;
- економія трудових та матеріальних ресурсів за рахунок застосування більш ефективних профілактичних, діагностичних, лікувальних засобів та методів, а також впровадження нових форм організації праці спеціалістів ветеринарної медицини;
- економічний ефект, отриманий в результаті проведення ветеринарних заходів;
- ефективність на 1 грн витрат;
- сумарний індекс ефективності ветеринарних заходів;

Економічну ефективність визначають в окремому господарстві, районі, області, країні. В залежності від призначення визначають ймовірну, очікувану, заплановану та фактичну економічну ефективність. Ймовірну визначають на стадії планування наукових досліджень по ветеринарних заходах, а очікувану – по закінченні науково-дослідної роботи для економічного обґрунтування наукових рекомендацій. Запланована економічна ефективність використовується при розрахунках річних планів по впровадженню нових заходів. Фактичну економічну ефективність визначають за результатами проведення ветеринарних заходів в господарстві, районі, області.

Економічну ефективність визначають на основі порівняння (співставлення) показників захворюваності, летальності, продуктивності тварин, якості продукції, витрат праці та матеріалів у базовому і новому варіантах ветеринарних заходів. Порівняння варіантів проводять при рівності (аналогії) всіх умов, крім тих, що вивчаються (новий комплекс ветеринарних заходів, використання більш ефективних засобів та методів профілактики, лікування, ліквідації хвороб тощо).

Визначення фактичних економічних збитків

Фактичний економічний збиток – це втрати, спричинені хворобами тварин та виражені в грошових одиницях.

Хвороби тварин обумовлюють різні види економічного збитку: від падежу, вимушеного забою, знищення тварин, від зниження продуктивності, від втрати племінної цінності, зниження якості продукції, вибраковки уражених органів, сировини, недоотримання приплоду, простою робочої худоби.

Економічний збиток, зумовлений хворобами тварин, розраховують за діючими державними закупівельними цінами на продукцію тваринництва.

Для розрахунку фактичних економічних збитків різних видів застосовують систему таких формул:

1. Від загибелі, вимушеного забою, знищення дорослих тварин

Розраховують як різницю між вартістю тварин в закупівельних цінах і грошовому виразі від реалізації продуктів забою чи утилізації трупів.

$$З_1 = М \times Ж \times Ц - Вф$$

М – кількість загиблих, вимушено забитих, знищених тварин, гол.;

Ж – середня жива маса однієї тварини, кг;

Ц – закупівельна ціна одиниці продукції, грн;

Вф – виручка від реалізації продуктів забою, трупної сировини, грн

2. Від загибелі, вимушеного забою, знищення молодняку

При загибелі, вимушеному забої, знищенні молодняку економічні втрати більші ніж вартість цих тварин в закупівельних цінах, оскільки на отримання приплоду і вирощування молодняку витрачається більше трудових і матеріальних ресурсів. Тому економічний збиток від загибелі, вимушеного забою та знищення молодняку сільськогосподарських тварин (телята до 5 міс., поросят та ягнят до 4 міс.) визначають з врахуванням фактичної вартості молодняку на день загибелі.

$$З_2 = М \times (Вп + Сп \times Т \times Ц) - Вф$$

М – кількість загиблого, вимушено забитого, знищеного молодняку гол.;

Вп – умовна вартість однієї голови приплоду, грн;

Сп – середньодобовий приріст живої маси тіла молодняку, кг;

Т – вік загиблого, вимушено забитого, знищеного молодняку, днів;

Ц – договірна закупівельна ціна 1 кг живої маси молодняку, грн;

Вф – виручка від реалізації продуктів забою, трупної сировини, грн

3. Встановлення вартості приплоду при народженні

Вартість приплоду при народженні встановлюють по вартості основної продукції, одержаної за рахунок кормів, витрачених на утворення приплоду, за формулами:

$$Вт = 3,61 \times Ц$$

$$Вя = 0,84 \times Ц : Пя$$

$$Вп = 1,97 \times Ц : Пп$$

$$Вл = 80 \times Скл$$

Вт – вартість теляти, грн;

Вп – поросяти грн;

Вя – ягнати грн;

Вл - лошати при народженні, грн;

3,61 – кількість молока, яку можна одержати за рахунок кормів, що витрачаються на утворення приплоду однієї корови молочних порід, ц;

1,97 – кількість приросту маси свині, яку можна одержати за рахунок кормів, що витрачаються на утворення приплоду основної свиноматки, ц;

0,84 – кількість шерсті, яку можна одержати за рахунок кормів, що витрачаються на утворення приплоду, вівцематки шерстних порід, кг;

80 – число коне-діб, що дорівнює за витратами кормів утворенню приплоду кобилиці;

Ц – ціна одиниці продукції, грн;

Пп – вихід поросят на основну свиноматку, гол.;

Пя – вихід ягнят на вівцематку, гол.;

Скд – собівартість коне-дня, грн

4. Від зниження продуктивності

Розраховують трьома способами:

- **По коефіцієнту втрат продукції**

Для цього попередньо встановлюють коефіцієнти втрат основної продукції на одну хвору тварину в господарствах конкретної природно – кліматичної зони, при середньому рівні годівлі, утримання.

$$З = Кв \times Мз \times Ц$$

Мз – кількість хворих тварин, гол.;

Кв – коефіцієнт втрат основної продукції на одну хвору тварину, кг;

Ц – ціна одиниці продукції, грн

Цей спосіб дозволяє встановити приблизні втрати продукції і економічний збиток лише при таких захворюваннях, при яких хворі тварини можуть утримуватися в господарстві.

- **Порівнянням продуктивності благополучних та неблагополучних стад**

Даний метод базується на порівнянні продуктивності благополучних і неблагополучних стад при інфекційних та інвазійних захворюваннях з дотриманням принципу аналогів (по продуктивності, породності, умовах годівлі та утримання, вікових групах). Переваги даного методу в тому, що при розрахунках враховують природно-кліматичні і господарські умови в період реєстрації хвороби. До недоліків відносяться певні труднощі по вибору аналогічної благополучної ферми для порівняння з неблагополучною.

- **Співставленням продуктивності здорових і хворих тварин**

Даний метод дозволяє визначити економічні збитки від зниження продуктивності здорових і хворих тварин в неблагополучному стаді. Його рекомендують використовувати для розрахунку економічних збитків при незаразних, інфекційних та інвазійних захворюваннях, що не мають тенденції до поширення.

$$Зз = М \times (Вз - Вхв) \times Т \times Ц$$

М – кількість захворілих тварин(ялових маток), гол.;

Вз і Вхв – середньодобова кількість продукції (молока, м'яса) одержана відповідно від здорових та хворих тварин в розрахунку на одну голову, кг;

Т – тривалість спостереження за зміною продуктивності тварин (період карантину, неблагополуччя, перехворювання), днів;

Ц – закупівельна ціна одиниці продукції, грн

5. Від зниження якості продукції (сировини), одержаної від

перехворілих, вимушено забитих, загиблих тварин

Розраховують як різницю між вартістю продукції стандартної та зниженої якості.

$$Z_4 = V_p \times (C_z - C_{xv})$$

V_p – кількість реалізованої продукції зниженої якості, кг, шт.;

C_z і C_{xv} – ціна реалізації одиниці продукції (сировини), одержаної відповідно від здорових та хворих тварин, грн

6. Від бракування уражених туш, органів та сировини

Збиток від бракування туш, уражених органів, сировини визначають на переробних підприємствах, а також в сільськогосподарських підприємствах. В залежності від хвороби, характеру ураження туш, внутрішніх органів і сировини, вибракувану продукцію знищують спалюванням, піддають технічній утилізації чи санітарній переробці.

$$Z_5 = P_v \times C - C_1$$

P_v – кількість вибракуваної чи переробленої продукції, кг;

C – договірна закупівельна ціна якісної продукції та сировини, грн;

C_1 – вартість продукції чи сировини, отриманої після переробки, грн.

7. Від втрати приплоду

Кількість недоотриманого приплоду може визначатися трьома способами:

- фактичним обліком кількості абортів, мертвонароджених плодів при певних захворюваннях;
- порівнянням середнього виходу приплоду в благополучних та неблагополучних господарствах;
- порівнянням виходу приплоду по області (району) з виходом приплоду в конкретному господарстві.

а) внаслідок перехворювання та яловості маток

$$Z_6 = (K_n \times P_v - N_f) \times V_p$$

K_n – коефіцієнт народжуваності, прийнятий за плановим показником;

P_v – можливий контингент маток для розплоду за видами тварин, гол.;

N_f – фактична кількість народжених телят, поросят, ягнят, гол.;

V_p – умовна вартість однієї голови приплоду, грн (див. ст.6)

б) в результаті подовження сервіс-періоду

$$Z_7 = M \times (T_x - T_z) \times K_n \times V_p : (T_x + T_z)$$

M – кількість перехворівших маток, гол.;

T_x і T_z – середній час від отелу до запліднення у перехворівших та здорових маток, днів;

K_n – коефіцієнт народжуваності, прийнятий за плановим показником;

V_p – умовна вартість однієї голови приплоду, грн (див. ст.6)

8. Від втрати племінної цінності тварин

Найбільш ймовірний в племінних господарствах, неблагополучних по інфекційних та інвазійних захворюваннях, при яких забороняється реалізація племінних тварин. Визначається як різниця між балансовою вартістю чи вартістю тварин в цінах на племінну худобу і їх вартістю в закупівельних цінах.

$$Z_8 = M_v \times (C_p - C_v)$$

M_v – кількість тварин, що втратили племінну цінність, гол.;

C_p і C_v - середня ціна реалізації, відповідно племінних та тих, що втратили племінну цінність тварин, грн

9. Від вимушеного простою виробничих приміщень

$$Z_9 = M_m \times (C_v / 365) \times T$$

M_m – кількість невикористаних скотомісць;

C_v – собівартість валової продукції в розрахунку на одне скотомісце, грн;

T – період простою, днів.

10. Від вимушеного простою робочої худоби

$$Z_{10} = M_r \times T \times C_k$$

M_r – кількість робочої худоби, що вимушено простояла, гол.;

T – середня тривалість простою тварин, днів;

C_k – собівартість робочого коне-дня, грн

11. Від знищення трупів і продуктів забою

$$Z_{11} = P_z \times C + V_z$$

P_z – кількість знищеної продукції, кг;

V_z – витрати на знищення трупів, продуктів забою, грн;

C – договірна закупівельна ціна 1 кг продукції, грн

12. Визначення загальної суми економічного збитку

Визначають шляхом сумування всіх видів фактичних економічних збитків.

$$Z = Z_1 + Z_2 + Z_3 + \dots + Z_{11}$$

При хворобах не завжди бувають всі види збитків. Тому при визначенні загальної суми фактичного економічного збитку враховують лише ті, які спричиняє дане захворювання.

13. Визначення загальної суми витрат на ветеринарні заходи (V_v)

Витрати на проведення ветеринарних заходів – це сукупність всіх витрат, пов'язаних з їх здійсненням. Поділяються на прямі та непрямі (загальновиробничі і загальногосподарські) і складаються з трудових та матеріальних ресурсів у

грошовому виразі, потрібних для здійснення відповідних протиепізоотичних, лікувально-профілактичних, ветеринарно-санітарних, зоогігієнічних, організаційно-господарських та інших заходів.

До прямих витрат відносять:

1. Оплату праці робітників, безпосередньо зайнятих на роботах по проведенню ветеринарних заходів, в т. ч. і відрахування на соціальне страхування тощо.
2. Амортизаційні відрахування від балансової вартості ветеринарного обладнання, апаратів, приладів та витрати на поточний ремонт приміщень і догляд за технікою. Наприклад, експлуатація цегляних приміщень складає 3,2 %, дерев'яних – 4,9 %, ветеринарних машин, дезінфекційної техніки та іншого обладнання – 14,5 % у рік.
3. Вартість використаних біопрепаратів, медикаментів, дезінфектантів, перев'язувальних засобів, палива, електроенергії, паливно-мастильних матеріалів, а також інструментів та обладнання малої вартості.
4. Витрати на спорудження тимчасових забійних площадок, пастеризаційних установок, пропускних пунктів, шлагбаумів, дезінфекційних бар'єрів, знезараження продуктів забою та трупної сировини.

Непрямі витрати включають оплату праці переважно головних та старших спеціалістів ветеринарної медицини, транспортні витрати, на утримання аптек, складів тощо.

Загальна сума витрат на ветеринарні заходи визначається шляхом сумування всіх видів витрат.

Визначення загальної суми витрат на ветеринарні заходи (Вв)

$$Вв = Вв_1 + Вв_2 + Вв_3 + Вв_N...$$

У разі проведення розрахунків щодо непродуктивних тварин (собаки, коти та ін.) необхідно розрахувати лише витрати ветеринарні:

- вартість ветеринарних препаратів;
- вартість роботи лікаря;
- вартість перев'язувального матеріалу тощо.

Визначення економічної ефективності ветеринарних заходів у випадку інфекційних, інвазійних та незаразних хвороб тварин

1. Визначення коефіцієнтів захворюваності (Кз)

В неблагополучному стаді (Кз₁) і районі (Кз₂) визначають шляхам ділення числа захворілих тварин, відповідно, на поголів'я неблагополучних стад господарства чи району.

$$Кз_1 = Мзг : Мсг$$

$$Кз_2 = Мзр : Мср$$

Мзг – число захворілих тварин в окремому господарстві, гол.;

Мсг – загальне поголів'я сприйнятливих тварин в окремому господарстві, гол.;

Мр – число захворілих тварин у районі, гол.;

Мср – загальне поголів'я сприйнятливих тварин в районі, гол.

2. Визначення коефіцієнту летальності (Кл)

Встановлюють шляхом діленням числа загиблих тварин на число хворих.

$$\text{Кл} = \text{М} : \text{Мз}$$

М – кількість загиблих, вимушено забитих, знищених тварин, гол.;

Мз – число захворілих тварин, гол.

3. Визначення питомої величини економічного збитку на 1 хвору тварину

Визначають на одну захворілу тварину (Кзб) розділивши загальну суму складових частин економічного збитку на число захворілих тварин.

$$\text{Кзб} = \text{З} : \text{Мз}$$

З – загальна сума економічного збитку, грн;

Мз – число захворілих тварин, гол.

Примітка: орієнтовні коефіцієнти захворюваності, летальності та питомі величини економічних збитків при різних захворюваннях наведено в додатку К.

4. Визначення попередженого економічного збитку

Попереджений збиток – Пз – це попереджені можливі втрати в тваринництві при хворобах різної етіології в результаті оперативного та комплексного проведення планових чи вимушених ветеринарних заходів із застосуванням більш сучасних засобів.

Попереджений збиток включає:

- вартість тварин, загибель яких попереджено;
- вартість продукції, збереженої в результаті попередження захворювання;
- недопущення зниження якості продукції та її псування.

Попереджений збиток визначають з використанням нормативної бази, що включає середні показники захворюваності, летальності тварин, економічного збитку спричиненого хворобами. Кожен з цих показників встановлюють на основі вибіркового досліджень за період реєстрації хвороби, а також за експериментальними даними.

4.1. В результаті профілактики і ліквідації заразних і незаразних хвороб тварин в господарстві (П₁)

Визначають як різницю між потенційним і фактичним економічним збитком

$$П_1 = Мсг \times Кз_1 \times Кзб - З$$

Мсг – загальне поголів'я сприйнятливих тварин, гол.;

Кз1 – коефіцієнт можливого захворювання тварин в неблагополучних гуртах;

Кзб – питома величина економічного збитку в розрахунку на одну захворілу тварину, грн;

З – фактичний економічний збиток в господарстві, грн

4.2. Попереджений економічний збиток в результаті профілактики і ліквідації висококонтагіозних захворювань тварин, імунізація при яких перериває епізоотичний ланцюг.

Існують висококонтагіозні захворювання тварин з коефіцієнтом летальності $K_{л} = 1$, котрі, проте, допускають надійну імунізацію в результаті профілактичних заходів і повну ліквідацію даного захворювання в господарстві. Реально спостерігається загибель тільки одиничних тварин, але лише при проведенні належних ветеринарних заходів. До них належать, зокрема, *сказ* і *сибірка*. У таких випадках, коли без проведення належних заходів могло потенційно загинути все стадо, видається доцільним використовувати таку формулу:

$$Пзт = Мсг \times Кзб + Вв - Мсг \times Кз \times Кзб$$

Мсг – загальне поголів'я сприйнятливих тварин, гол.;

Кзб – питома величина економічного збитку на одну захворілу тварину;

Вв – ветеринарні витрати;

Кз – коефіцієнт захворюваності (фактичний).

Слід пам'ятати, що використання даної формули припускає, що кількість можливої захворюваності тварин у неблагополучних гуртах може досягати 100% при відсутності оздоровчих заходів.

4.3. Попереджений економічний збиток внаслідок проведення лікувальних заходів в господарстві (Пз2)

Внаслідок проведення лікувальних заходів в господарстві (Пз2)

$$Пз_2 = Мл \times Кл \times Ж \times Ц - З$$

Мл – кількість тварин, яких лікували, гол;

Кл – коефіцієнт летальності;

Ж – середня жива маса однієї тварини, кг;

Ц – закупівельна ціна одиниці продукції, грн;

З – фактичний економічний збиток в господарстві, грн

4.4. Попереджений економічний збиток внаслідок профілактики та ліквідації хвороб тварин в районі (Пз3)

$$Пз_3 = (Мср \times Кз_2 - Мзр) \times Кзб$$

Мср – кількість сприйнятливих тварин в районі, гол.;
Кз₂ – коефіцієнт можливого захворювання тварин в районі;
Мзр – кількість захворілих тварин в районі, гол.;
Кзб – питома величина економічного збитку в розрахунку на одну захворілу тварину, грн

4.5. Внаслідок хірургічної операції тварин (Пз4)

$$\text{Пз}_4 = \text{Мп} \times \text{Ц} - \text{Вф}$$

Мп – кількість прооперованих тварин, гол.;
Ц – середня вартість тварин (балансова або за закупівельними цінами), грн;
Вф – можлива грошова виручка при вимушеному забої прооперованих тварин, грн

5. Визначення економічної ефективності ветеринарних заходів

Це сумарний показник (у грошовому виразі), який складається із збитку, попередженого внаслідок проведення ветеринарних заходів, вартості продукції, одержаної додатково за рахунок збільшення її кількості чи підвищення якості, економії трудових і матеріальних витрат внаслідок застосування більш ефективних засобів та методів профілактики хвороб і лікування тварин.

$$\text{Ее} = \text{Пз} + \text{Дв} + \text{Ев} - \text{Вв} \text{ або скорочений варіант } \text{Ее} = \text{Пз} - \text{Вв}$$

Пз – попереджений економічний збиток, грн;
Дв – вартість, одержана додатково за рахунок збільшення кількості і підвищення якості продукції, грн;
Ев – економія трудових і матеріальних витрат внаслідок застосування більш ефективних засобів і методів проведення ветеринарних заходів, грн;
Вв – витрати на ветеринарні заходи, грн

5.1. Додаткова вартість (Дв)

Це вартість одержана додатково за рахунок збільшення кількості і підвищення якості продукції, внаслідок застосування більш ефективних засобів і методів профілактики хвороб тварин, їх лікування визначають за формулою:

$$\text{Дв} = (\text{Врн} - \text{Врт}) \times \text{Ор}$$

Врт і Врн – вартість виробленої чи реалізованої продукції за діючими закупівельними цінами, відповідно, при застосуванні традиційних (базових) і нових (більш ефективних) засобів, у розрахунку на одну оброблену тварину (одиницю роботи), грн;

Ор – число оброблених тварин новими засобами (об'єм роботи), гол., м.

5.2. Економія трудових та матеріальних витрат (Ев)

Це грошовий вираз економії трудових та матеріальних засобів, отриманий в результаті зміни поточних виробничих витрат або капітальних вкладень у ветеринарні заходи, застосування більш ефективних засобів та методів профілактики, оздоровлення та лікування.

$$E_v = [(C_b + E_n \times K_b) - (C_n + E_n \times K_n)] \times A_n$$

C_b – витрати на проведення ветеринарних заходів в базовому варіанті, в розрахунку на одну оброблену тварину, грн;

C_n – витрати на ветеринарні заходи в новому варіанті, в розрахунку на одну оброблену тварину, грн;

E_n – нормативний коефіцієнт ефективності капітальних вкладень, рівний 0,15;

K_b – питомі капітальні вкладення на одиницю роботи в базовому варіанті, грн;

K_n – питомі капітальні вкладення на одиницю роботи в новому варіанті, грн;

A_n – кількість оброблених тварин, гол.

6. Визначення економічної ефективності на одну гривну витрат (Егрн)

Даний показник характеризує віддачу праці спеціалістів ветеринарної медицини, а також матеріально-грошових витрат, використаних на проведення ветеринарних заходів.

$$E_{грн} = E_e : B_v$$

E_e – економічний ефект, отриманий в результаті проведення ветеринарних заходів, грн;

B_v – витрати трудових та матеріальних ресурсів в результаті проведення ветеринарних заходів, грн

7. Визначення сумарних індексів ефективності ветеринарних заходів

Це узагальнений статистичний показник, що характеризує рівень ефективності ветеринарних заходів в різних господарствах, ступінь ефективності різних методів і засобів профілактики та лікування тварин, а також економічну ефективність ветеринарних заходів по роках. Для визначення сумарних індексів економічний збиток та витрати на проведення ветеринарних заходів в розрахунку на одну тварину при певній хворобі перемножують і мінімальне значення приймають за одиницю, решту показників ділять на мінімальне значення.

$$I_1 = Z_1 \times B_{v1} : Z_1 \times B_{v1}; I_2 = Z_2 \times B_{v2} : Z_1 \times B_{v1}; I_3 = Z_3 \times B_{v3} : Z_1 \times B_{v1};$$

$$I_4 = Z_4 \times B_{v4} : Z_1 \times B_{v1}, \text{ де}$$

$I_1, I_2, I_3, I_4 \dots$ – сумарний індекс ефективності ветеринарних заходів в різних господарствах;

$Z_1, Z_2, Z_3, Z_4 \dots$ – економічний збиток в різних господарствах від хвороб в розрахунку на одну тварину, грн;

$B_{v1}, B_{v2}, B_{v3}, B_{v4} \dots$ - витрати на здійснення ветеринарних заходів в різних господарствах, в розрахунку на одну тварину, грн.

Найбільш висока економічна ефективність ветеринарних заходів досягається в тому випадку, якщо сумарний індекс рівний 1, оскільки цей показник отриманий при найменших витратах на проведення ветеринарних заходів та найменших розмірах економічних збитків. Збільшення показників свідчить про зниження економічної ефективності ветеринарних заходів.

По показнику сумарного індексу ефективності ветеринарних заходів можна зробити порівняльну оцінку різних способів лікування тварин, методів проведення профілактичних та оздоровчих заходів.

Список рекомендованої літератури до розділу

1. Організація та економіка ветеринарної справи / В. В. Недосєков, Е. Хаунхорст, В. А. Ситнік та ін.; під ред. В. В. Недосєкова. Київ: Видавничий центр Національного університету біоресурсів і природокористування України (НУБіП України), 2019. 396 с.

2. Бегас В. Л. Організація та економіка ветеринарної справи : практикум. Житомир : Полісся, 2017. 128 с.

5.5.5. Обговорення результатів власних досліджень

У цьому розділі наводиться детальний аналіз одержаних результатів досліджень, порівняння їх з іншими літературними джерелами чи загальноприйнятою практикою. Обсяг підрозділу до п'яти сторінок. За наявності суперечливих думок авторів з того чи іншого питання потрібно спробувати знайти причину розходжень. Іноді це є результатом похибок методичного характеру, застарілого обладнання, використаного під час проведення експериментів.

5.6. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКА В НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ

У структурі кваліфікаційних робіт СВО «Магістр» є обов'язковим розділ «Охорона праці та безпека в надзвичайних ситуаціях», написання якого є підтвердженням уміння здобувачів вищої освіти застосовувати теоретичні знання дисциплін «Охорона праці в галузі» та «Цивільний захист» на конкретному об'єкті дослідження.

Зміст розділу безпосередньо пов'язується з темою та змістом кваліфікаційної роботи. Тому здобувач вищої освіти під час переддипломної практики повинен ознайомитися з організацією робіт з охорони праці на об'єкті, станом виробничих приміщень, умовами праці, колективним договором (угодою з охорони праці та соціальним питанням), комплексним планом покращення умов праці, показниками статистичної звітності об'єкта, з планом локалізації та ліквідації аварійних ситуацій (ПЛАС), планом дій цивільного захисту населення на об'єкті господарювання. При необхідності він може звернутися за консультацією до провідних фахівців підприємства (установи, організації).

У відповідності з темою кваліфікаційної роботи та завдань викладача-консультанта окремі питання можуть бути виключені або додатково розроблятися. Недопустимо заповнення розділу загальними висловлюваннями, переписуванням нормативних документів, положень, правил тощо.

Рекомендуємо перед написанням розділу отримати консультацію для уточнення конкретних завдань з удосконалення діяльності об'єкта, який досліджується, з працезахоронної діяльності та безпеки в аварійних ситуаціях.

Об'єм розділу, як правило, **не повинен перевищувати трьох сторінок** від загального об'єму роботи. Написаний розділ разом із темою та планом кваліфікаційної роботи подається на перевірку консультанту (кафедра механічної та електричної інженерії).

Розділ «Охорона праці та безпека в надзвичайних ситуаціях» повинен включати наступні питання:

- актуальність проблеми безпеки людини у виробничому середовищі та при надзвичайних ситуаціях;
- аналіз управління охороною праці на об'єкті, а саме: конкретизувати, які функції та завдання системи управління охороною праці (СУОП) впроваджені та функціонують;
- удосконалення моделі управління охороною праці об'єкта за одним із запропонованих етапів. Запропонований етап удосконалення СУОП реалізовується з конкретних показників об'єкта. Здобувач вищої освіти може подавати матеріал у вигляді схем, таблиць, карт, алгоритмів дій, тощо. Рекомендоване конкретне завдання з удосконалення моделі управління, яке слід узгодити з консультантом;
- аналіз наявних потенційних небезпек, об'єктів підвищеної небезпеки, можливих або наявних аварійних випадків і ситуацій відповідно до вимог керівних документів у сфері цивільного захисту та техногенної безпеки на об'єкті, що досліджується;
- удосконалення одного з елементів попередження, локалізації, ліквідації аварійних ситуацій, аварій, небезпек, надзвичайних ситуацій, критичних значень параметрів, небезпечного режиму роботи, уражальних чинників тощо, що були ідентифіковані на об'єкті, що досліджується;
- стислі висновки про стан охорони праці та безпеки в надзвичайних ситуаціях на об'єкті, що досліджується, та пропозиції щодо їх покращення.

Список рекомендованих джерел

1. Конституція України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Про внесення змін до Закону України «Про охорону праці»: закон України від 21.11.2002р. № 229-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/229-15#Text>
3. Кодекс законів «Про працю України». Нормативні документи з урахуванням останніх змін в редакції станом на 01.03.2019 р. ТОВ «ВВП НОТІС», 2019, 96 с.

4. Барсуков М.П., Войналович О.В., Кліценко Г.Г., Барсуков О.М., Кірдань В.Є. Виробнича санітарія у сільському господарстві: навч. посіб. Київ: Основа, 2012. 288 с.
5. Войналович О.В., Білько Т.О., Марчишина Є.І. Охорона праці у ветеринарній медицині: навчальний посібник для студентів спеціальності «Ветеринарна медицина» Київ: Основа. 2016. 344 с.
6. Охорона праці в галузі та цивільний захист : навч. посіб. для студ. закладів вищої освіти аграрної галузі / В.М. Курепін К та ін. Миколаїв : МНАУ, 2020. 236 с.

5.7. ЕКОЛОГІЧНА ЕКСПЕРТИЗА

Основою цього розділу є стратегічна екологічна оцінка висновків і пропозицій магістерської дипломної роботи. Згідно Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» № 2354 – VIII від 20.03.2018 р. здійснення стратегічної екологічної оцінки виключає необхідність проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи (вводиться на її зміну). Виходячи з цього, розділ «Екологічна оцінка» виконується у вигляді «Звіту про стратегічну екологічну оцінку» до лабораторії, в якій здобувач проводив дослідження.

Звіт включає:

- 1) характеристика об'єкта дослідження (лабораторії);
- 2) оцінка впливу на довкілля лабораторії (вплив на атмосферне повітря, ґрунти, воду, поводження з відходами). Зокрема вплив відходів лабораторії на довкілля;
- 3) екологічні проблеми, у тому числі ризики впливу на здоров'я населення та екосистеми методів, засобів, речовин, з якими працює лабораторія;
- 4) заходи, що передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків в результаті роботи лабораторії;
- 5) обґрунтування вибору виправданих альтернатив, що розглядалися для мінімізації впливу об'єкта (лабораторії) на довкілля;
- 6) заходи, передбачені для здійснення екомоніторингу роботи лабораторії.

Якщо робота по тематиці не підлягає стратегічній екологічній оцінці, узагальнення й аналіз матеріалів розділу базується на основі зібраних здобувачем вищої освіти відомостей про стан і здійснення природоохоронних законів у конкретному господарстві, або галузі. Загальна структура розділу у даному випадку включає:

Загальну частину (характеристика господарства, де здобувач проводить дослідження, з точки зору впливу на довкілля).

Основна частина. В цій частині дається оцінка всіх потенційних видів впливу і оцінка очікуваних екологічних і пов'язаних з ними соціальних наслідків господарської та іншої діяльності. Викладається з природоохоронних позицій

аналіз технологічних процесів, які впливають на зміну навколишнього середовища, узагальнюються та аналізуються природоохоронні заходи, які здійснюються у господарстві, дається їм критична оцінка, виявляються недоліки і невикористані резерви щодо виконання природоохоронних заходів.

Висновки надаються по природоохоронному напрямку існуючих технологічних процесів, дається їх екологічний аналіз.

Також, враховуючи особливості тематики роботи, здобувач може розробляти рекомендації до заходів з біобезпеки та біозахисту. Біобезпека – це попередження, зменшення та елімінація впливу небезпечних біологічних чинників (агентів) на людей, тварин, рослин та навколишнє середовище.

Біозахист – заходи, спрямовані на попередження втрати, викрадання або використання з небезпечною метою мікроорганізмів, біологічних матеріалів (біоагентів) або інформації. Принципи біобезпеки та біозахисту запроваджуються в тих установках, в яких працюють зі збудниками хвороб як людини, ітак і тварин. Однак, науковці, які працюють з безпечними, на перший погляд, матеріалом, також повинні дотримуватися правил біобезпеки та біозахисту.

Обсяг розділу орієнтовано має бути не більше трьох сторінок машинописного тексту.

5.8. Висновки

На підставі результатів власних досліджень автором повинні бути написані висновки у вигляді коротко сформульованих і пронумерованих тез. Кількість висновків залежить від обсягу одержаних результатів і значення проведених дослідів.

Кожна теза висновків повинна містити конкретні дані (цифрові), отримані як результат виконання кваліфікаційної роботи.

5.9. Список використаних джерел

По результатах виконаної роботи здобувач вищої освіти має опублікувати статтю або тези у відкритих джерелах, а публікацію внести у список літературних джерел і додатки та дати посилання у розділі «Обговорення результатів власних досліджень».

Список використаних джерел має налічувати 60 – 70 найменувань та оформлюється згідно з вимогами Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 «Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання, за алфавітом або у порядку згадування».

Приклади оформлення бібліографічного опису у списку джерел наведено в додатку Л.

5.10. Додатки

У додатках вміщують матеріал, який є необхідним для повноти роботи, але

включення його до основної частини не може бути послідовно розміщений у основній частині через великий обсяг або його способи відтворення. Додатками можуть бути, наприклад, результати біохімічних, морфологічних чи інших досліджень крові, кормів, графічний матеріал, таблиці великого формату, розрахунки, опис апаратури і приладів, опис алгоритмів і програм задач, що вирішують на ЕОМ тощо. Обов'язково необхідно внести ксерокопії статті, тез чи іншої форми публікації, у яких здобувач є співавтором або сертифікату і програми конференції у яких здобувач вищої освіти брав участь.

Додатки оформлюють на наступних її сторінках.

У тексті роботи на всі додатки повинні бути посилання. Розміщують в порядку посилань на них у тексті.

Кожний додаток слід розташовувати на новій сторінці з написанням зверху посередині сторінки слова Додаток і його позначення. Згідно з ДСТУ 3008-95– «Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення».

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, З, І, Ї, О, Ч, Ъ, наприклад: додаток А, додаток Б і т.д. У випадку повного використання літер української абетки допускається позначати додатки арабськими цифрами.

Додаток повинен мати заголовок, який друкують (записують) симетрично тексту з великої літери окремим рядком.

Додатки, як правило, виконують на аркушах формату А4. Текст кожного додатка, за необхідності, може бути розділений на розділи, підрозділи, пункти, підпункти, які нумерують у межах кожного додатка. Перед номером ставиться позначення цього додатка.

Ілюстрації кожного додатка позначають окремою нумерацією арабськими цифрами з додаванням перед цифрою літерного позначення додатка, наприклад: Рисунок А.2, Рисунок В.3 і т. ін.

Додатки повинні мати загальну з кваліфікаційною роботою наскрізну нумерацію сторінок.

6. ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

На завершальному етапі підготовки кваліфікаційної роботи до захисту встановлюється її відповідність вимогам ДСТУ 3321:2003 «Система конструкторської документації. Терміни та визначення основних понять» шляхом здійснення нормоконтролю відповідальними науково-педагогічними працівниками. Лише після цього матеріали кваліфікаційної роботи подаються на перевірку щодо наявності запозичень з інших джерел.

Здобувач вищої освіти не пізніше, ніж за 10 днів до дати проведення попереднього захисту має подати на кафедру електронний текст кваліфікаційної роботи у форматі .doc та заяву на ім'я першого проректора за формою, наведеною у додатку Е.

Здобувач вищої освіти, який виконав кваліфікаційну роботу, що має високу, достатню оригінальність тексту, допускається до її захисту.

Здобувач вищої освіти, який виконав кваліфікаційну роботу, що має

задовільну оригінальність тексту, допускається до захисту за умови надання консультації з боку наукового керівника.

Здобувач вищої освіти, який виконав кваліфікаційну роботу, що має низьку оригінальність тексту, не допускається до її захисту.

Після отримання позитивного результату всі підготовлені аркуші текстових документів кваліфікаційної роботи складають і переплітають у такому порядку: титульний аркуш, пояснювальна записка, завдання на кваліфікаційну роботу, зміст, реферат, перелік умовних позначень, одиниць, скорочень і термінів (за необхідністю), вступ і далі кваліфікаційна робота згідно із змістом. На внутрішній стороні обкладинки наклеюють конверт, куди вкладають рецензію, подання Голові екзаменаційної комісії, звіт на наявність запозичень з інших документів.

Кваліфікаційна робота повинна бути розміщена в електронному репозитарії наукових публікацій ПДАУ, відповідно до ст. 42 Закону України «Про освіту» від 05 вересня 2017 року №2145-VIII та рекомендацій Міністерства освіти і науки України, визначених у листі №1/9-565 від 26 жовтня 2017 року «Щодо забезпечення академічної доброчесності у закладах вищої освіти» та представлена в роздрукованому вигляді за 10 днів до захисту в деканат.

Водночас з оформленням кваліфікаційної роботи здобувач вищої освіти готується до захисту роботи в екзаменаційній комісії: складає доповідь, де викладає основний зміст роботи, висновки. Готує фотографії, слайди, графіки, діаграми, таблиці за результатами основних досліджень у вигляді комп'ютерних презентацій.

7. ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Захист кваліфікаційної роботи проводиться прилюдно на відкритому засіданні екзаменаційної комісії. Здобувач готує до захисту доповідь та ілюстративний матеріал у вигляді таблиць, графіків, діаграм, слайдів, відео сюжетів, комп'ютерних презентацій тощо, які відображають результати дослідження, основні висновки, що містяться у роботі.

Необхідну кількість та зміст ілюстрацій доповідач визначає самостійно, погоджуючи з науковим керівником.

Захист кваліфікаційної роботи розпочинається із оприлюднення подання Голові екзаменаційної комісії, доповіді здобувача, який впродовж 10 хвилин повинен викласти:

- актуальність теми;
- структуру роботи;
- результати проведених досліджень;
- зміст запропонованих заходів та їх обґрунтування.

На завершення доповіді потрібно відзначити:

- ступінь впровадження результатів роботи;
- яка фактична і очікувана ефективність запропонованих заходів;
- доцільність та шлях продовження досліджень.

Члени екзаменаційної комісії, присутні на захисті, можуть ставити доповідачу запитання з метою визначення рівня його професійної підготовки та ерудиції.

Після відповіді на запитання слово надається науковому керівнику для характеристики і оцінки роботи. У разі його відсутності, з поважних причин, висновок повинен бути оприлюднений секретарем екзаменаційної комісії. Потім зачитується рецензія.

Під час захисту ведеться протокол засідання екзаменаційної комісії. Загальний захист кваліфікаційної роботи не повинен перевищувати 30 хв.

Здобувачі вищої освіти, які під час захисту отримали незадовільні оцінки, отримують академічні довідки про навчання. Для повторного захисту кваліфікаційна робота може бути прийнята через рік.

Голова екзаменаційної комісії може надати здобувачу рекомендацію до вступу в аспірантуру, якщо він захистив кваліфікаційну роботу з оцінкою «відмінно».

Екзаменаційна комісія у своєму рішенні визначає доцільність практичної реалізації результатів досліджень кваліфікаційної роботи.

Кваліфікаційна робота є документом суворого контролю і зберігається протягом п'яти років в архіві ПДАУ, а потім списується у встановленому порядку.

Рішення екзаменаційної комісії щодо оцінювання знань, виявлених випускником під час захисту кваліфікаційної роботи, а також про присвоєння йому ступеня вищої освіти «Магістр», професійної кваліфікації лікаря ветеринарної медицини та видачі диплома документа про вищу освіту ухвалює екзаменаційна комісія на закритому засіданні відкритим голосуванням звичайною більшістю голосів членів комісії, що оцінювали захист здобувача. За однакової кількості голосів, відданих за різні оцінки, голос голови екзаменаційної комісії є вирішальним.

ДОДАТКИ

Додаток А

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет ветеринарної медицини

Кафедра _____

Освітньо-професійна програма Ветеринарна медицина

Спеціальність 211 Ветеринарна медицина

Ступінь вищої освіти магістр

ДОПУСКАЄТЬСЯ ДО ЗАХИСТУ

Завідувач кафедри _____

_____ (Ім'я ПРІЗВИЩЕ)

« _____ » _____ 2022 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

тема: « _____ »
_____»

ВИКОНАВ ЗДОБУВАЧ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сидоренко Оксана Петрівна

Керівник кваліфікаційної роботи

Ім'я ПРІЗВИЩЕ

(науковий ступінь, вчене звання)

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет ветеринарної медицини
Кафедра _____

Пояснювальна записка
до кваліфікаційної роботи
на здобуття ступеня вищої освіти магістр

на тему: «_____»

Виконав: здобувач вищої освіти
за освітньо-професійною програмою
Ветеринарна медицина
спеціальності 211 Ветеринарна
медицина
освітнього ступеня магістр
групи _____

(прізвище та ініціали)

Керівник: _____
(Ім'я ПРІЗВИЩЕ)

Рецензент: _____
(Ім'я ПРІЗВИЩЕ)

Полтава – 20__ року

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет ветеринарної медицини
Кафедра _____

Освітньо-професійна програма Ветеринарна медицина
Спеціальність 211 Ветеринарна медицина
Ступінь вищої освіти магістр

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри _____

(Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)
“ ____ ” _____ 20__ року

З А В Д А Н Н Я
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ

- _____ (прізвище, ім'я та по батькові)
1. Тема роботи: « _____

_____ », керівник роботи _____, (науковий ступінь, вчене звання, посада прізвище та ініціали керівника роботи) затверджені наказом ПДАУ від « ____ » « _____ » 20__ року № « ____ »
2. Строк подання здобувачем вищої освіти роботи « ____ » « _____ » 2022 р.
3. Вихідні дані до роботи: _____

4. Перелік питань, які потрібно вирішити:
Розділ 1. _____

Розділ 2. _____

Розділ 3. _____

5. Перелік графічного матеріалу: схеми, рисунки, графіки, діаграми за темою та об'єктом дослідження

6. Консультанти розділів кваліфікаційної роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв

7. Дата видачі завдання « ____ » « _____ » 20__ р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1	Вибір і затвердження теми роботи		
2	Складання і затвердження розгорнутого плану та завдання на кваліфікаційну роботу		
3	Опрацювання літературних джерел		
4	Збір, вивчення і обробка інформації, необхідної для виконання роботи		
5	Виконання теоретичного розділу роботи		
6	Виконання аналітичних розділів роботи		
7	Виконання спеціальних розділів		
8	Оформлення тексту роботи		
9	Перевірка роботи на виявлення академічного плагіату		
10	Попередній захист роботи на кафедрі		
11	Нормоконтроль		
12	Доопрацювання роботи з урахуванням зауважень і пропозицій		
13	Захист кваліфікаційної роботи		

Здобувач вищої освіти _____
(підпис) (Власне ім'я та ПРИЗВИЩЕ)Керівник роботи _____
(підпис) (Власне ім'я ПРИЗВИЩЕ)

1 сторінка (Формат А5, альбомна орієнтація)**ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ****ПОДАННЯ
ГОЛОВІ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ
ЩОДО ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ**

Направляється здобувач вищої освіти _____ до захисту
(прізвище та ініціали)

кваліфікаційної роботи за освітньо-професійною програмою Ветеринарна медицина спеціальністю 211 Ветеринарна медицина

на тему: « _____ »

Кваліфікаційна робота і рецензія додаються.

Декан факультету _____ Сергій КУЛИНИЧ
(підпис)

Довідка про успішність

_____ за період навчання на факультеті ветеринарної
(прізвище та ініціали студента)

медицини з 20__ року до 20__ року повністю виконав навчальний план за освітньо-професійною програмою Ветеринарна медицина з таким розподілом оцінок за:

4-бальною шкалою: відмінно __%, добре __%, задовільно __%;

шкалою ЄКТС: А __%; В __%; С __%; D __%; E __%.

Методист факультету _____ Анастасія ШЕЛУДЬКО
(підпис)

2 сторінка (Формат А5, альбомна орієнтація)**Висновок керівника кваліфікаційної роботи**

Здобувач вищої освіти _____

Керівник кваліфікаційної роботи _____
(підпис)

« ____ » _____ 20__ року

Висновок кафедри про кваліфікаційну роботу

Кваліфікаційна робота розглянута. Здобувач вищої освіти _____
(прізвище та ініціали)

допускається до захисту даної роботи перед екзаменаційною комісією.

Відповідальний за нормоконтроль

_____ (підпис) _____ (Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

« ____ » _____ 20__ року.

Завідувач кафедри _____

_____ (підпис) _____ (Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

« ____ » _____ 20__ року.

РЕЦЕНЗІЯ

на кваліфікаційну роботу здобувача вищої освіти за освітньо-професійною програмою Ветеринарна медицина спеціальності 211 Ветеринарна медицина ступеня вищої освіти магістр

факультету ветеринарної медицини Полтавського державного аграрного університету

Сидоренко Оксани Петрівни

на тему: «_____»

виконану на кафедрі *хірургії та акушерства* під керівництвом *доктора ветеринарних наук, професора, професора кафедри С. КУЛИНИЧА*

Кваліфікаційна робота за своєю структурою сприяє всебічному розкриттю обраної актуальної теми та виконанню одержаного завдання.

За структурно-логічною побудовою та технічним оформленням кваліфікаційна робота відповідає вимогам, що висуваються перед випускниками спеціальності 211 Ветеринарна медицина.

Для розкриття обраної теми автором опрацьовано значний обсяг наукових праць

Автору вдалося дослідити значне коло наукових праць як вітчизняних так і зарубіжних вчених, що стосуються теорії та практики _____

Аналітична частина роботи втілює результати досліджень _____

У кваліфікаційній роботі автором використано ряд методів наукових досліджень, а саме _____. Наочність результатів отриманих в роботі підтверджується рисунками, графіками та діаграмами.

Результатами проведених автором у кваліфікаційній *роботі* досліджень є наявність конкретних висновків, втілення яких в практичну діяльність «_____» сприятиме вдосконаленню _____

Слід відзначити деякі недоліки роботи: _____

Таким чином, кваліфікаційна робота втілює спроби самостійних досліджень і рекомендується до захисту перед екзаменаційною комісією. Автор кваліфікаційної роботи *Сидоренко О. П.* заслуговує присвоєння кваліфікації «лікар ветеринарної медицини».

Рекомендована оцінка _____.

Рецензент: _____

(Власне ім'я, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи рецензента)

Освіта рецензента: _____

(назва закладу вищої освіти, спеціальність)

«__» «_____» 20__ року

_____ (підпис)

Зразок заяви здобувачів вищої освіти на наявність запозичень з інших документів

Першому проректору, голові Комісії з питань етики та академічної доброчесності

Олександрю ГАЛИЧУ

Автора (ів)

ЗАЯВА

Прошу перевірити представлений рукопис кваліфікаційної роботи _____

_____ (назва роботи) на наявність ознак академічного плагіату.

З правилами чинного Кодексу академічної доброчесності Полтавського державного аграрного університету та Положення про виявлення та запобігання академічного плагіату в Полтавському державному аграрному університеті, (затвердженого рішенням Вченої ради від 19 жовтня 2021 року протокол № 3), згідно з яким виявлення плагіату є підставою для відмови в рекомендації роботи до друку та застосування заходів дисциплінарної та академічної відповідальності, ознайомлений (а).

Про використання Системи виявлення текстових збігів/ідентичності/схожості в роботах оповіщений (а) та надаю свою згоду на обробку та збереження моєї роботи в Базі даних університету. Також надаю Полтавському державному аграрному університету право на передачу моєї роботи для обробки та збереження в Системі виявлення текстових збігів/ідентичності/схожості та використання роботи для виявлення плагіату в інших роботах, які завантажувалися/завантажуються для перевірки Системою виявлення текстових збігів/ідентичності/схожості та користувачами, які мають доступ до цієї Системи, виключно в обмежених цілях для виявлення плагіату в текстах робіт.

Робота для перевірки університетом надається в електронному варіанті. Електронна версія моєї роботи збігається (ідентична) з друкованою.

« _____ » _____ 20 _____

Підпис

Власне ім'я та ПРІЗВИЩЕ
здобувача вищої освіти

Зразки оформлення таблиць у кваліфікаційній роботі

Таблиця ____

(назва таблиці)

(назва таблиці)			
3	4		

1. Шапка таблиці.
2. Заголовки граф.
3. Боковик (граф для заголовків рядків).
4. Колонки (графи).
5. Горизонтальні рядки.
6. Підзаголовки граф.

Орієнтовні коефіцієнти захворюваності, летальності та питомі величини економічного збитку при інфекційних, інвазійних та незаразних захворюваннях

Захворювання	Коефіцієнти		Питома величина економічного збитку на 1 захворілу тварину, грн
	захворюваності	летальності	
Інфекційні хвороби			
Великої рогатої худоби			
сказ	0,03	1	324,64
бруцельоз	0,480	–	226,04
диплококова інфекція	0,64	0,2	14,71
злюжкісна катаральна лихоманка	0,007	0,4	68,50
колібактеріоз	0,62	0,19	18,56
лептоспіроз	0,628	0,07	33,16
трихофітія	0,53	–	9,5
сибірка	0,012	0,774	262,7
туберкульоз	0,72	–	209,65
емфізематозний карбункул	0,013	0,7	147,31
ящур	0,91	0,015	37,8
Свиней			
сальмонельоз	0,26	0,18	11,58
колієнтеротоксемія	0,052	0,97	36,35
хвороба Ауески	0,5	0,409	34,75
бруцельоз	0,39	–	20,50
дизентерія	0,27	0,071	14,12
інфекційний атрофічний риніт	0,71	0,17	25,34
лептоспіроз	0,27	0,19	17,43
пастерельоз	0,42	0,29	19,9
вірусна пневмонія	0,27	0,18	15
вірусний гастроєнтерит	0,311	0,094	15,61
бешиха	0,71	0,14	15,78
чума	0,8	0,348	38,24
ящур	0,6	–	8,68

Овець			
бруцельоз	0,340	–	32,30
дизентерія	0,62	0,091	2,4
інф. ентеротоксемія	0,41	0,91	11,40
лептоспіроз	0,06	0,066	8,75
лістеріоз	0,51	0,24	14,05
сальмонельоз	0,38	0,22	6,05
ящур	0,7	–	3,5
Птиці			
Хвороба Ньюкастла	0,82	0,41	2,6
інфекційний ларинготрахеїт	0,53	0,087	1,71
колібактеріоз	0,27	0,17	0,69
лейкоз	0,26	–	3,14
пастерельоз	0,75	0,34	2,98
туберкульоз	0,73	–	5,48
Інвазійні захворювання			
Великої рогатої худоби			
гіподерматоз	0,46	–	18,5
діктіокаульоз	0,55	0,08	38,27
парамфістоматоз (гостра форма)	0,18	0,14	10,64
тейлеріоз	0,074	0,054	77,18
телязіоз	0,24	–	4,82
фасціольоз	0,263	–	34,71
цистицеркоз	0,002	–	17
ехінококоз	0,19	–	12,74
Овець			
гемонхоз	0,56	0,24	9,74
діктіокаульоз	0,41	0,06	6,11
монієзіоз	0,36	0,071	6,24
фасціольоз	0,32	0,022	7,15
ценуроз	0,07	0,19	8,11
ехінококоз	0,16	0,21	4,11
Свиней			
аскароз	0,47	0,11	7,42
трихуроз	0,41	0,08	6,13
езофагостомоз	0,46	–	9,17
ехінококоз	0,069	–	8,9

Незаразні захворювання			
Великої рогатої худоби			
аліментарна остеодистрофія	0,23	–	26,69
атонія передшлунків:	0,087	–	8,79
гостра	0,01	–	45,1
хронічна			
бронхопневмонія телят	0,17	0,15	25,07
диспепсія телят проста	0,27	0,06	11,5
токсична	0,19	0,66	34,7
кератокон'юнктивіт	–	–	7,93
мастит корів: серозний	–	–	9,48
катаральний	–	–	11,68
гнійно-катаральний	–	–	27,39
тимпанія рубця:			
гостра	–	–	11,46
хронічна	–	–	22,33
ендометрит	0,045	–	36,58
Свиней			
бронхопневмонія	0,21	0,11	11,93
гастроентерит	0,18	0,081	8,52
диспепсія поросят	0,130	0,083	7,12
проста	0,109	0,016	5,23
токсична	0,021	0,151	16,67
токсична дистрофія печінки	0,153	0,42	32,84
Овець			
атонія передшлунків	0,096	0,15	18,2
бронхопневмонія	0,31	0,33	9,0
гастроентерит	0,064	0,26	6,37
тимпанія рубця	0,14	0,41	24,20
Птиці			
авітаміноз	0,41	0,18	1,16
аліментарна остеодистрофія	0,18	0,09	1,33
гепатит	0,07	0,14	2,24

**ПРИКЛАДИ
ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ
У СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ**

згідно ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання» з урахуванням правок

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги	
Один автор	<ol style="list-style-type: none"> 1. Андріяш В. Державна етнополітика України в умовах глобалізації. Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2013. 328 с. 2. Краснова М. В. Договори в екологічному праві України : навч. посіб. / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ : Алерта, 2012. 216 с. 3. Дробот О. В. Професійна свідомість керівника : навч. посіб. Київ : Талком, 2016. 340 с. 4. Романюк А. Порівняльний аналіз політичних систем країн Західної Європи: інституційний вимір. Львів : Тріада плюс, 2004. 392 с. 5. Скидан О. В. Аграрна політика в період ринкової трансформації : монографія. Житомир : ЖНАЕУ, 2008. 375 с. 6. Федорова Л. Д. З історії пам'яткоохоронної та музейної справи у Наддніпрянській Україні. 1870-ті-1910-ті рр. Київ, 2013. 373 с.
Два автори	<ol style="list-style-type: none"> 1. Батракова Т. І., Калюжна Ю. В. Банківські операції : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 130 с. 2. Богма О. С., Кисильова І.Ю. Фінанси : конспект лекцій. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 102 с. 3. Гура О. І., Гура Т. Є. Психологія управління соціальною організацією : навч. посіб. 2-ге вид., доп. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2015. 212 с. 4. Васильєв С. В., Ніколенко Л. М. Доказування та докази у господарському процесі України : монографія. Харків : Еспада, 2004. 192 с. 5. Каткова Т. В., Каткова А. Г. Закінчення досудового слідства у кримінальних справах : практ. посіб. Харків : Право, 2011. 136 с.
Три автори	<ol style="list-style-type: none"> 1. Комаров В. В., Світлична Г.О., Удальцова І. В. Окреме провадження монографія / за ред. В. В. Комарова. Харків : Право, 2011. 312 с. 2. Кузнецов М. А., Фоменко К. І., Кузнецов О. І. Психічні стани студентів у процесі навчально-пізнавальної діяльності : монографія. Харків : ХНПУ, 2015. 338 с. 3. Якобчук В. П., Богоявленська Ю. В., Тищенко С. В. Історія економіки та економічної думки : навч. посіб. Київ : ЦУЛ, 2015. 476 с. 4. Zhovinsky E.Ya., Kryuchenko N.O., Paparyha P.S. Geochemistry of Environmental Objects of the Carpathian Biosphere Reserve. Kyiv, 2013. 100 с.

Чотири і більше авторів	<ol style="list-style-type: none"> 1. Прилипко С. М., Ярошенко О. М., Мороз С. В., Малиновська К. А. Укладення трудового договору: теоретико-прикладне дослідження : монографія. Харків : Юрайт, 2013. 288 с. 2. Основи охорони праці : підручник / О. І. Запорожець та ін. 2-ге вид. Київ : ЦУЛ, 2016. 264 с. 3. Клименко М. І., Панасенко Є. В., Стреляєв Ю. М., Ткаченко І. Г. Варіаційне числення та методи оптимізації : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 84 с. 4. The mutual fund industry: Competition and investor welfare / R. G. Hubbard et. al. New York, NY : Columbia University Press, 2010. 256 с.
Автор(и) та Редактор(и)/упорядники	<ol style="list-style-type: none"> 1. Березенко В. В. PR як сфера наукового знання : монографія / за заг. наук. ред. В. М. Манакіна. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 362 с. 2. Гель А. П., Семаков Г. С., Яковець І. С. Кримінально-виконавче право України : навч. посіб. / ред. А.Х. Степанюк. Київ : Юрінком Інтер, 2008. 624 с. 3. Грошевий Ю. М. Вибрані праці / упоряд.: О. В. Капліна, І. Маринів. Харків : Право, 2011. 656 с. 4. Дахно І. І., Алієва-Барановська В. М. Право інтелектуальної власності : навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. Київ : ЦУЛ, 2015. 560 с. 5. Експлуатація і технічне обслуговування газорозподільчих станцій магістральних газопроводів / заг. ред. А. А. Руднік. Київ, 2003. 370 с.
Без автора	<ol style="list-style-type: none"> 1. Антологія української літературно-критичної думки першої половини ХХ століття / упоряд. В. Агеєва. Київ : Смолоскип, 2016. 904 с. 2. Експлуатація і технічне обслуговування газорозподільчих станцій магістральних газопроводів / заг. ред. А. А. Руднік. Київ, 2003. 370 с. 3. Політологічний енциклопедичний словник / упоряд. В. П. Горбатенко 2-ге вид., переробл. і допов. Київ : Генеза, 2004. 736 с. 4. Софія Київська: Візантія. Русь. Україна. Вип. II. Київ, 2012. 464 с. 5. Twenty-four hours a day. Miami, FL : BN Publishing, 2010. 400 с.
Багатотомні видання	<ol style="list-style-type: none"> 1. Енциклопедія історії України : у 10 т. / ред. рада: В. М. Литвин (голова) та ін. ; НАН України, Ін-т історії України. Київ: Наук. думка, 2005. Т. 9. 944 с. 2. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика : у 3 кн. Київ : Ін Юре, 2007. Кн. 1 : Теоретичні засади та історія української кримінології. 424 с. 3. Кучерявенко Н. П. Курс податкового права : в 6 т. Харків : Право, 2007. Т. 4 : Особенная часть. Косвенные налоги. 536 с. 4. Ушинський К. Д. Людина як предмет виховання. Спроба педагогічної антропології : вибр. твори. Київ : Рад. шк., 1983. Т. 1. 480 с.
Частина видання	
Книги	<ol style="list-style-type: none"> 1. Алексеев В. М. Правовий статус людини та його реалізація у взаємовідносинах держави та суспільства в державному управлінні в

	<p>Україні. <i>Теоретичні засади взаємовідносин держави та суспільства в управлінні</i> : монографія. Чернівці, 2012. С. 151–169.</p> <p>2. Коломоєць Т.О. Адміністративна деліктологія та адміністративна деліктність. <i>Адміністративне право України</i> : підручник / за заг. ред. Т. О. Коломоєць. Київ, 2009. С. 195–197.</p> <p>3. Наумов М. С. Напрями впливу інтелектуалізації економіки на розвиток ринкових відносин в Україні. <i>Трансформаційні процеси в суспільстві в умовах інформаційної економіки</i> : монографія / В. П. Решетило, М. С. Наумов, Ю. В. Федотова ; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків, 2014. С. 213–241.</p> <p>4. Саблук П. Т. Напрямки розвитку економіки в аграрній сфері виробництва. <i>Основи аграрного підприємництва</i> / за ред. М.Й. Маліка. Київ, 2000. С. 5-15.</p>
<p>Тези доповідей, матеріали конференцій</p>	<p>1. Антонович М. Жертви геноцидів першої половини ХХ століття: порівняльно-правовий аналіз. <i>Голодомор 19321933 років: втрати української нації</i> : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 4 жовт. 2016 р. Київ, 2017. С. 133–136.</p> <p>2. Анциперова І. І. Історико-правовий аспект акту про бюджет. <i>Дослідження проблем права в Україні очима молодих вчених</i> : тези доп. всеукр. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 24 квіт. 2014 р.). Запоріжжя, 2014. С.134–137.</p> <p>3. Зінчук Т.О. Економічні наслідки впливу продовольчих органічних відходів на природні ресурси світу. <i>Органічне виробництво і продовольча безпека</i> : зб. матеріалів доп. учасн. II Міжнар. наук.-практ. конф. Житомир : Полісся, 2014. С. 103–108.</p> <p>4. Микитів Г. В., Кондратенко Ю. Позатекстові елементи як засіб формування медіакультури читачів науково - популярних журналів. <i>Актуальні проблеми медіаосвіти в Україні та світі</i> : зб. тез доп. міжнар. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 3-4 берез. 2016 р. Запоріжжя, 2016. С. 50-53.</p>
<p>Статті із продовжуваних та періодичних видань</p>	<p>1. Кобильник В. Порівняльний метод як основа політологічного дослідження. <i>Збірник наукових праць «Політологічні студії»</i>. 2011. № 2. С. 54-65.</p> <p>2. Коломоєць Т. О. Оцінні поняття в адміністративному законодавстві України: реалії та перспективи формулювання їх застосування. <i>Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки</i>. Запоріжжя, 2017. № 1. С. 36-46.</p> <p>3. Загірняк М., Костенко А. Про користування можливостями міжнародної бази даних Scopus. <i>Вища школа</i>. 2017. № 5-6. С. 48-55.</p> <p>4. Кармазіна М., Могилевець О. Становлення і розвиток порівняльної методології в політичних дослідженнях. <i>Політичний менеджмент</i>. 2006. № 5. С. 3-17.</p> <p>5. Коваль Л. Плюси і мінуси дистанційної роботи. <i>Урядовий кур'єр</i>.</p>

	<p>2017. 1 листоп. (№ 205). С. 5.</p> <p>6. Біленчук П., Обіход Т. Небезпеки ядерної злочинності: аналіз вітчизняного і міжнародного законодавства. <i>Юридичний вісник України</i>. 2017. 20-26 жовт. (№ 42). С. 14-15.</p> <p>7. Bletskan D. I., Glukhov K. E., Frolova V. V. Electronic structure of 2H-SnSe₂: ab initio modeling and comparison with experiment. <i>Semiconductor Physics Quantum Electronics & Optoelectronics</i>. 2016. Vol. 19, No 1. P. 98108.</p> <p>8. Dalton R.J. Comparative politics of the industrial democracies: from the Golden Age to island hopping. <i>Political Science</i>. 1991. № 2. P. 15-43.</p>
Інші видання	
Законодавчі та нормативні документи	<p>1. Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2013. 96 с.</p> <p>2. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145 – VIII. <i>Голос України</i>. 2017. 27 верес. (№ 178-179). С. 10-22.</p> <p>3. Деякі питання стипендіального забезпечення : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2016 р. № 1050. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 4. С. 530-543.</p> <p>4. Про Концепцію вдосконалення інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України на 2017-2020 роки 6 Указ президента України від 21.02.2017 р. № 43/2017. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2017. 23 лют. (№ 35). С. 10.</p> <p>5. Про затвердження Вимог до оформлення дисертації : наказ Міністерства освіти і науки від 12.01.2017 р. № 40. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 20. С. 136-141.</p> <p>6. Інструкція щодо заповнення особової картки державного службовця : затв. наказом Нац. агентства України з питань Держ. Служби від 05.08.2016 р. № 156. <i>Баланс-бюджет</i>. 2016. 19 верес. (№ 38). С. 15-16.</p>
Архівні документи	<p>1. Лист Голови Співки «Чорнобиль» Г.Ф. Лепіна на ім'я Голови Ради Міністрів УРСР В.А. Маслова щодо реєстрації Статуту Співки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. <i>ЦДАГО України</i> (Центр. держ. архів громад. об'єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк.63, 64 зв., 71.</p> <p>2. Матеріали Ради Народних комісарів Української Народної Республіки. <i>ЦДАВО України</i> (Центр. держ. архів вищ. органів та упр. України). Ф. 1061. Оп. 1. Спр. 8-12. Копія; Ф. 1063. Оп. 3. Спр. 1-3.</p> <p>3. Наукове товариство ім. Шевченка. <i>Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаника НАН України</i>. Ф. 1. Оп. 1 Спр. 78. Арк. 1-7.</p>
Патенти	<p>1. Спосіб лікування синдрому дефіциту уваги та гіперактивності у дітей: пат. 76509 Україна. № 2004042416; заявл. 01.04.2004; опубл. 01.08.2006, Бюл. № 8 (кн. 1). 120 с.</p> <p>2. Люмінісцентний матеріал: пат. 25742 Україна: МПК6 C09K11/00, G01T1/28, G21H3/00. № 200701472; заявл. 12.02.07; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13. 4 с.</p>

	3. Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича в незалежній Україні: бібліогр. покажч / уклад.: Н.М. Загородна та ін.; наук. ред. Т. В. Марусик; відп. за вип. М. Б. Зушман. Чернівці: Чернівецький національний університет, 2015. 512 с. (До 140-річчя від дня заснування).
Препринти	1. Панасюк М. І., Скорбун А. Д., Сплошной Б. М. Про точність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль : Ін-т з проблем безпеки АЕС НАН України, 2006. 7, [1] с. (Препринт. НАН України, Ін-т проблем безпеки АЕС; 06-1). 2. Шиляев Б.А., Воеводин В.Н. Расчеты параметров радиационного повреждения материалов нейтронами источника ННЦ ХФТИ / ANL USA с подкритической сборкой, управляемой ускорителем электронов. Харьков: ННЦ ХФТИ, 2006. 19 с.: ил., табл. (Препринт. НАН Украины, Нац. науч. Центр «Харьк. физ.-техн. Ин-т»; ХФТИ2006-4).
Стандарти	1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація). 2. ДСТУ ISO 6107-1:2004. Якість води. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-0401]. Вид. офіц. Київ: Держспоживстандарт України, 2006. 181 с. 3. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила(КО 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ: Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).
Каталоги	1. Горницкая И. П. Каталог растений для работ по фитодизайну / Донец. ботан. сад НАН Украины. Донецк: Лебедь, 2005. 228 с. 2. Історико-правова спадщина України: кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Романова, О. В. Земляніщина. Харків, 1996. 64 с. 3. Пам'ятки історії та мистецтва Львівської області: кат.- довід. / авт.-упоряд.: М. Зобків та ін.; Упр. культури Львів. облдержадмін., Львів. іст. музей. Львів: Новий час, 2003. 160 с.
Бібліографічні покажчики	1. Боротьба з корупцією: нагальна проблема сучасності: бібліогр. покажч. Вип. 2 / уклад.: О. В. Левчук, відп. за вип. Н. М. Чала; Запорізький національний університет. Запоріжжя: ЗНУ, 2017. 60 с. 2. Микола Лукаш: біобібліогр. покажч. / уклад. В. Савчин.
Електронні ресурси	1. Влада очима історії : фотовиставка. URL: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/photogallery/ganery?ganeryId=15725757& (дата звернення: 15.11.2017). 2. Мар'їна О. Контент-стратегія бібліотек у цифровому середовищі <i>Бібліотечний вісник</i> . 2016. № 4. С. 8-12. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bv2016_4_4 (дата звернення: 26.09.2017). 3. Ганзенко О. О. Основні напрями подолання правового нігілізму в

	<p>Україні. <i>Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки</i>. Запоріжжя, 2015. № 3. С. 20-URL: http://ebooks.znu.edu.ua/files/Fakhovivydannya/vznu/juridichni/VestUr2015v3/5.pdf. (дата звернення: 15.11.2017).</p> <p>4. Що таке органічні продукти і чим вони кращі за звичайні? Екологія життя: веб-сайт. URL:http://www.eco-live.com.ua/ (дата звернення: 12.10.2017).</p>
Автореферати дисертацій	<p>1. Гнатенко Н. Г. Групи інтересів у Верховній Раді України: сутність і роль у формуванні державної політики: автореф. дис. канд. політ. наук : 23.00.02. Київ, 2017. 20 с.</p> <p>2. Кравчук В. М. Припинення корпоративних правовідносин в господарських товариствах: автореф. дис. д-ра юрид. наук: 12.00.03 Харків, 2010. 36 с.</p> <p>3. Старовойт С. В. Видавнича діяльність Національної академії наук України у 1918-1933 рр.: автореф. дис. канд. іст. наук. Київ, 2003. 20 с.</p>
Дисертації	<p>1. Євдоченко О.О. Європейське бізнес-середовище в розвитку міжнародної економічної діяльності: дис. канд. екон. наук: 08.05.01 / Київський національний економічний ун-т. Київ, 2005. 235 с.</p> <p>2. Левчук С. А. Матриці Гріна рівнянь і систем еліптичного типу для дослідження статичного деформування складених тіл: дис. канд. фіз.-мат. наук: 01.02.04. Запоріжжя, 2002. 150 с.</p> <p>3. Вініченко О. М. Система динамічного контролю соціально-економічного розвитку промислового підприємства: дис. д-ра екон. наук: 08.00.04. Дніпро, 2017. 424 с.</p> <p>4. В. D. A sequentially articulated experiment to compare two instructional software input infrastructures: Doctoral dissertation / University at Albany. Albany, NY, 1998. 150 с.</p>

Орієнтовний зразок відгуку підприємства (установи, організації)
(за потребою)

В І Д Г У К

підприємства (установи, організації)

на кваліфікаційну роботу здобувача вищої освіти за освітньо-професійною
програмою Ветеринарна медицина спеціальності 211 Ветеринарна медицина
ступеня вищої освіти магістр
факультету ветеринарної медицини Полтавського державного аграрного
університету
Сидоренко Оксани Петрівни

на тему: «_____»
виконану на кафедрі _____ під керівництвом

(науковий ступінь, вчене звання, посада, Власне ім'я Прізвище)

Кваліфікаційна робота *Сидоренко О.П.* за своїм змістом та оформленням представляє собою закінчене дослідження на актуальну тему та містить достовірну інформацію щодо діяльності підприємства. Використані в роботі дані взяті з дозволу керівництва підприємства.

Теоретичні та практичні розділи кваліфікаційної роботи присвячені дослідженню _____

У кваліфікаційній роботі досліджено перспективні напрямки удосконалення _____

Позитивним надбанням кваліфікаційної роботи є дослідження автора, що сприяли розробці конкретних рекомендацій, втілення яких в практичну діяльність досліджуваного підприємства сприятиме удосконаленню _____

Окремо у кваліфікаційній роботі обґрунтовано _____

Науковий підхід у кваліфікаційній роботі підтверджується наявністю схем, рисунків, графіків та використанням аналітичних і графічних методів дослідження.

В цілому в розрізі розділів означені завдання кваліфікаційної роботи виконано, поставлена мета досягнута. Кваліфікаційна робота відповідає профілю спеціальності 211 «Ветеринарна медицина», має практичну спрямованість та рекомендується до захисту перед екзаменаційною комісією.

Керівник «_____»
повне найменування посади

_____ (підпис)

_____ (Власне ім'я ПРІЗВИЩЕ)

М. П. «___» _____ 20__ року

